

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/224/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714214123
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5714214123.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., sídlo : Pajštúnska 5, Bratislava, IČO : 35 724 803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO : 36 613 843 proti žalovanému : S. L., nar. : XX.XX.XXXX, bytom : C. F. XXXX/XX, H. H. právne zastúpeného JUDr. Bohdan Jakubis, advokát, sídlo AK : W. XX, N. o zaplattenie 2032.68 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 16C/32/2015-141 zo dňa 21. 10. 2015, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odvolací súd **p r i z n á v a** žalovanému v plnom rozsahu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy právneho zastúpenia vo výške 1241,45 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh žalobcu nie je podaný dôvodne a preto žalobu v celom rozsahu zamietol. Súd mal za to, že žalobca v konaní nepreukázal súdu svoju aktívnu legitimáciu na podanie žaloby, a to z nasledovných dôvodov. Žalobca žiadnym spôsobom (podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) nepreukázal či bol žalovanému zo strany Slovenskej sporiteľne a.s. úver skutočne poskytnutý a ak áno, v akej výške. V celom súdnom spise nie je žiaden doklad, ktorý by preukazoval prevzatie sumy úveru žalovaným, príp. poukázanie sumy úveru žalovanému zo strany Slovenskej sporiteľne a.s. na účet žalovaného. V spise sa dokonca nenachádza ani žiaden dokument, z ktorého by bolo zrejme ako v prípade, že žalovaný úver zo Slovenskej sporiteľne a.s. skutočne čerpal, tento úver splácal a v akom rozsahu a v akej intenzite. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal splnenie podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktoré sú potrebné na platné postúpenie pohľadávky, v prípade ak je veriteľom - postupcom banka. Na platné postúpenie pohľadávky banky na osobu, ktorá nie je bankou sa totiž vyžaduje okrem splnenia podmienok podľa ust § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka aj splnenie podmienok uvedených v ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nakoľko Slovenská sporiteľňa, a.s. je bankou, táto je rovnako ako iné banky povinná postupovať pri postúpení pohľadávok podľa ustanovení predmetného zákona. V zmysle citovaného ustanovenia na platné postúpenie pohľadávky banky voči svojmu klientovi sa vyžaduje splnenie dvoch podmienok a to jednak písomná výzva banky adresovaná klientovi a jednak omeškanie klienta s plnením svojho peňažného záväzku nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní, pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. Súd mal za to, že žalobca nepreukázal, splnenie podmienky - kvalifikovanej písomnej výzvy banky - Slovenskej sporiteľne, a.s. na splnenie dlhu - žalobca nepreukázal samotnú existenciu takejto výzvy. Súd mal za to že vyhlásenie Slovenskej sporiteľne a.s. uvedené v článku IV. Zmluvy o postúpení pohľadávok, na

ktoré poukázal právny zástupca žalobcu, že pohľadávky spĺňajú predpoklady na postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách nepreukazuje existenciu takejto písomnej výzvy. Vzhľadom k uvedenému v konkrétnom prípade nebolo preukázané splnenie zákonných podmienok uvedených v § 92 ods. 8 zákona o bankách, nevyhnutných na platné postúpenie pohľadávky banky na tretiu osobu. Súd konštatuje, že uvedené podmienky mali byť splnené už v čase postúpenia pohľadávky banky na tretiu osobu - žalobcu. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd, pokiaľ ide o námietku vznesenú zo strany právneho zástupcu žalovaného, že zo strany žalobcu nebola preukázaná aktívna legitímácia na podanie žaloby, túto považoval za dôvodnú. Už samotná skutočnosť, že nebola zo strany žalobcu preukázaná jeho aktívna legitímácia na podanie žaloby bola dôvodom, že súd žalobu zamietol v celom rozsahu. Súd sa však zaoberal aj ostatnými skutočnosťami, ktorých sa dovoľávali účastníci konania. Súd mal rovnako ako právny zástupca žalovaného za to, že v prípade, ak by bolo Slovenskou sporiteľňou a.s. dodržané ust. §92 ods. 8 zákona o bankách, že banka môže postúpiť na tretiu osobu iba pohľadávku príp. jej časť, ktorá je už splatná, t.j. splátky po zročnosti (dospelé splátky), t.z. časť peňažného záväzku, s ktorým je žalovaný napriek písomnej výzve po dobu stanovenú zákonom v omeškaní. Pristúpením k argumentácii žalobcu, že banka je oprávnená postúpiť celý úver, po uplynutí 90 dní omeškania dlžníka splácať zročné splátky, by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek živý úver po uplynutí relatívnej krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktoré sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú, na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska, čo by bolo v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k vytvoreniu právne neúnosného vzťahu, kedy by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Súd mal za to, že na postúpenie celej pohľadávky z úveru sa vyžaduje predčasné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Toto je však výlučným oprávnením Slovenskej sporiteľne a.s. ako banky. V tomto konaní žalobca nepreukázal, že by Slovenská sporiteľňa a.s. vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, teda, žeby bol ku dňu postúpenia splatný celý úver. Vzhľadom k uvedenému, Slovenská sporiteľňa a.s. tak mohla postúpiť na žalobcu (ak žalovaného písomne vyzvala), iba tie splátky, ktoré boli splatné do dňa 28.09.2011, s ktorými už bol žalovaný v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní. Avšak keďže žaloba bola podaná dňa 22.10.2014, je evidentné že všetky tieto splátky boli už ku dňu podania žaloby premlčané. Vyplýva to aj z prílohy zmluvy o postúpení pohľadávok, podľa ktorej bol žalovaný v omeškaní ku dňu postúpenia pohľadávky 1214 dní. Napriek tomu, že zmluva o úvere je zmluvným typom upraveným v príslušných ustanoveniach Obchodného zákonníka, otázka premlčania sa spravuje nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu uzavretú medzi veriteľom a spotrebiteľom podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu je zrejmé, že aj tá časť dlhu, ktorú by bola oprávnená Slovenská sporiteľňa a.s. ako banka postúpiť na žalobcu za podmienky, žeby boli dodržané ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách už v čase podania návrhu na začatie konania bola premlčaná, nakoľko premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedená inak, je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Preto aj námietka žalovaného ohľadom premlčania (pokiaľ ide o príslušné splátky) bola dôvodná. Uvedené skutočnosti boli rovnako dôvodom na zamietnutie žaloby v celom rozsahu.

Súd konštatuje, že banka je inštitúcia, ktorej činnosť podlieha bankovému povoleniu na činnosť bánk, zároveň podlieha dohľadu NBS. Bez bankového povolenia nemôže nikto vykonávať bankovú činnosť. Žalobca v konaní nepreukázal, žeby disponoval povolením na základe ktorého by mohol vykonávať správu nezosplatnených úverov poskytovaných fyzickým osobám bankami. Preto pokiaľ ide o zosplatnenie úveru zo strany žalobcu, súd mal za to, že nakoľko žalobca nepreukázal, žeby disponoval povolením vydaným NBS na vykonávanie bankovej činnosti nepreukázal, žeby bol oprávnený na uvedený úkon. Preto mal súd za to, že zosplatnenie úveru zo strany žalobcu nemá právnu váhu. Zároveň súd poukazuje na to, že žalobca doložil do súdneho spisu dva dokumenty ohľadom zosplatnenia úveru a to oba zo dňa 25.10.2011, kým jedným dokumentom vyzval žalovaného na úhradu dlhu do 05.11.2011 (č.l. 22 súdneho spisu), druhým vyzval žalovaného na úhradu dlhu do 09.11.2011. Aj keď žalobca doložil do spisu poštový hárok súdu nie je zrejmé, ktorý, príp. aký dokument bol žalovanému zo strany žalobcu odoslaný.

Na záver súd uvádza, že banka ako veriteľ, na to aby mohla platne postúpiť svoju pohľadávku podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, musí dlžníka najskôr písomne vyzvať na splnenie záväzku a až po tejto neúspešnej výzve ak je dlžník viac ako 90 kalendárnych dní (nepretržite) v omeškaní so splatením svojho peňažného záväzku, až potom môže veriteľ - banka svoju pohľadávku postúpiť, a to len tú časť, s ktorou je dlžník v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní - t.j. dospelé pohľadávky, príp. zosplatniť celý úver

a až po zosplatnení celého úveru až potom môže celú pohľadávku z úveru ak je s ňou v omeškaní po dobu viac ako 90 kalendárnych dní postúpiť na tretiu osobu. Keďže uvedené nebolo splnené, nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne a.s. na žalobcu.

Vzhľadom na uvedené súd mal za to, že v konaní nebolo preukázané, že žalobca je nositeľom práv, ktoré sú predmetom tohto konania - t.j. nebolo preukázané, že pohľadávka, ktorá bola predmetom tohto konania patrí žalobcovi a teda, že žalobca má aktívnu legitímáciu na podanie žaloby a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 OSP, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Platí, že žalobca má plný úspech, ak výrok rozsudku zodpovedá žalobnému petitu a naopak, žalovaný má plný úspech, ak je návrh zamietnutý. Návrhom je to, čoho sa žalobca v návrhu domáha (predmet sporu). Žalobcom uplatnený nárok predstavuje suma 2032,68 eur, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 100 %. Úspech žalobcu predstavuje priznaná suma 0 eur, čo v % vyjadrení po zaokrúhlení predstavuje 0 %. Úspech žalovaného predstavuje časť žalobného návrhu, ktorá bola súdom zamietnutá, čo v % vyjadrení po zaokrúhlení predstavuje 100 %. Čistý úspech žalovaného teda predstavuje 100 %. Súd úspešnému žalovanému priznal trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške spolu 1241,45 eur

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca. V súvislosti s nedostatkom aktívnej legitímácie v konaní žalobca v prvom rade poukázal na skutočnosť, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom, preukazujúcim odoslanie tejto písomnosti žalovanému, ktoré bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. V súvislosti s preukázaním poskytnutia úveru žalovanému, žalobca si svoju povinnosť tvrdenia v konaní splnil tým, keď tvrdil existenciu právneho vzťahu založeného zmluvou o splátkovom úvere č. 0352640407, na základe ktorej bolo jeho právnym predchodcom poskytnuté žalovanému peňažné plnenie, ktoré mal žalovaný vrátiť v dohodnutej dobe, avšak ho nevrátil, čím vznikla právnenému predchodcovi žalobcu pohľadávka, t.j. právo na plnenie, ktoré postúpil na žalobcu. Žalobca predložil dôkazy - Oznámenie o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom, Zmluvu o postúpení pohľadávok, Zmluvu o splátkovom úvere č. 0352640407, prílohu č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok (listinný dôkaz, ktorý bol generovaný bankovým systémom, bol certifikovaný a podliehal dohľadu NBS) a výzvu zo dňa 25. 10. 2011 adresovanú žalovanému. Žalobca je toho názoru, že pokiaľ súd nemal z predložených dôkazov za preukázané, že žalovanému bol úver na základe zmluvy poskytnutý, mohol na uvedenú skutočnosť poukázať a žalobca by následne dopytoval postupcu za účelom predloženia potrebného dôkazu. Súd však v konaní žalobcu nevyzval na preukázanie tejto skutočnosti, a teda žalobca mal za to, že súd považuje skutkový stav podložený dôkazmi za nesporný. Žalobca má za to, že svoj nárok v konaní preukázal dostatočným spôsobom. Rovnako žalobca zastáva názor, že ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. S nedoručením takejto výzvy nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách, konkrétne zodpovednosť banky v zmysle ust. § 50 ods. 1 zákona o bankách. Zmluvné strany si v zmluve o splátkovom úvere dojednali plnenie v splátkach s presným stanovením termínov splatnosti jednotlivých splátok. Žalovaný sa dostal do omeškania, uvedené termíny neplnil a právnenému predchodcovi žalobcu tým vzniklo právo pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Právny predchodca žalobcu toto svoje oprávnenie nevyužil, pričom mimoriadnu splatnosť vyhlásil až žalobca ku dňu 13. 11. 2011 a to podaním zo dňa 25. 10. 2011 označeným ako „Výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“. Žalobca zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnených splátok spolu s príslušným úrokom z omeškania z každej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia. Otázku aktívnej legitímácie žalobcu a platné postúpenie pohľadávky žalobca preukázal predloženým oznámením o postúpení pohľadávky zo strany postupcu, ako aj zmluvou o postúpení pohľadávok spolu s príslušnou časťou prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že vyhovie návrhu žalobcu, resp. v zmysle ust. § 221 ods. 1 a 3 O.s.p. zruší a vec vráti okresnému súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 119,62 eur s DPH.

3. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný. Vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že právny predchodca žalobcu v rozpore so zákonom postúpil pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania na žalobcu. Keďže neboli dodržané všetky podmienky postúpenia pohľadávky, žalobca nie je oprávnený z hmotného práva uplatňovať voči žalovanému žiadne nároky. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správne a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania vo výške 99,87 eur.

4. V dôsledku podaného odvolania bol spis predložený na rozhodnutie o odvolaní odvolaciemu Krajskému súdu v Žiline. Odvolací súd predovšetkým konštatuje, že pokiaľ súd prvej inštancie rozhodoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (zák. č. 99/1963 Zb. v znení zmien a doplnkov), tento stratil účinnosť ku dňu 30.6.2016 v dôsledku nadobudnutia účinnosti nových civilných procesných kódexov, a to zák. č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a zák. č. 161/2015 Z.z. - Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“). Odvolací súd bol potom povinný pri svojom procesnom postupe a rozhodovaní aplikovať uvedenú novú právnu úpravu (§ 470 ods. 1 CSP) s tým, že účinky procesných úkonov súdu prvej inštancie ostali zachované (§ 470 ods. 2 CSP). Zároveň v ďalšej časti odôvodnenia krajský súd prispôbil terminológiu novej právnej úprave

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

9. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 234 ods. 2 CSP, pričom výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k vydaniu rozhodnutia a vypořiadal sa s rozhodujúcimi skutočnosťami. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Odvolateľ v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa okresný súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd.

10. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné.

11. Súd prvej inštancie v náležitom rozsahu a nadväzne s ohľadom na konkrétne okolnosti daného prípadu, odôvodnil prečo v predmetnej veci vidí nedostatok vecnej pasívnej legitímácie na strane odporcu, ktorý dôvod viedol nevyhnutne k zamietnutiu návrhu. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektívne navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej

(existencia tvrdennej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6. 2010, sp. zn. 2Cdo/205/2009).

12. V prejednávanej veci bolo medzi stranami sporné postúpení pohľadávky právneho predchodcu žalobcu Slovenskej sporiteľne a.s. s poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Z predmetného ustanovenia vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou“. Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa postúpila zmluvou z 28. 09. 2011 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu, postupovala v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Totiž, keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa a. s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávky z 28. 09. 2011 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka.

13. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách však môže byť pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

14. Žalobca však v konaní existenciu písomnej výzvy (banky) po tom, čo bol žalovaný (klient banky) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splácaním jednotlivých už splatných splátok nepreukázal. Splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie splatných pohľadávok nebolo preto v konaní preukázané. Za takého stavu aktívna legitímácia žalobcu nie je preto ani čiastočne daná. Ak žalobca nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitímáciou v predmetnom konaní, nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu je vždy dôvodom pre zamietnutie žaloby.

15. Z obsahu spisu a napokon i z obsahu samotného odvolania je zrejmé, že postupca neukončil záväzkovo-právny vzťah uzatvorený medzi postupcom na jednej strane a žalovanými na druhej strane, nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, zmluva nebola vypovedaná a taktiež nedošlo k odstúpeniu od zmluvy a žalobca nedisponuje dokladmi, ktoré by danú skutočnosť - ukončenie zmluvy - preukázali. K predčasnému ukončeniu zmluvy došlo až zo strany žalobcu oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 25. 10. 2011.

16. Odvolací súd považuje za potrebné v tejto súvislosti poukázať tiež na tú skutočnosť, že žalobca nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery a preto ich nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkonom, ktorý možno podriadiť pod pojem spravovanie úveru. Vzhľadom na to žalobca zrejme nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť predmetného úveru.

17. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal v plnom rozsahu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu.

18. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Poučenie o odvolaní: Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)